

3595 3die Del. af Forsl. i. Finantsl. f. Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870. 3596

er Brug for det, end at faae et Skib, som ikke passer for vore Forhold, og som vi have forbundet os til ikke at bruge i det Dieblit, vi have Brug for det. Jeg skal et Dieblit gaae tilbage til Spørgsmaalet om Svækkelsen af vor Credit, og jeg skal da indrømme den ærede Ordfører — og jeg kan sige, at jeg maaskee stærkere end noget andet Medlem af Thinget har staaet paa hans Side i denne Retning, hvad jeg har viist baade i Finantsudvalget og ved Forhandlingerne og Afstemningerne her — at ogsaa jeg troer, at den nuværende Finantsbestyrelse træffer for stærkt paa vore Activer, og at jeg troer, at den Maade, hvorpaa man har truffet paa dem baade i sidste Samling og nu, er altså stærk. Man burde maaskee have fordret nye Skatter eller været noget varjommere i, hvad vi foretog os, men denne Betragtning kan ikke gøres gjældende her. Vi have ifjor vedtaget at realisere 3,700,000 Rd. til Dvertagelsen af de jydsk-hyenske Baner og til Bygning af nye Baner, og vi have iaar foreslaaet at realisere 2,225,000 Rd. ligeledes til nye Sernbaneanlæg, thi det er først iaar, at vi paatage os Ansvar for denne Gjertning ved paa Finantsloven at bevilge denne Realisation. Jeg paastaaer imidlertid, at det er ligesaa vigtigt at være istand til at forsvare Sylland, saaledes at vi kunne beholde det, som at bygge nye Sernbaner i Sylland, som vi ikke kunne forsvare, men som maaskee vil komme Sjenden tilgode. Jeg troer ikke, at disse 6 eller 800,000 Rd., som yderligere skulle realiseres iaar ved Siden af det Andet i Anledning af vort Forslag, absolut er den sidste Draabe, og at ethvert 100,000 Rd., som kommer mere, vil Markedet ikke kunne taale. Jeg siger, at jeg ogsaa har noget Begreb om, hvad Markedet kan taale, og jeg troer, at vi nu hyde det for Meget; men jeg kan ikke indrømme, at vor Credit vil svækkes yderligere ved Realisation af disse 6—800,000 Rd. mere. Der kom endvidere det Argument frem fra den ærede Ordfører, at man ikke burde gøre dette nu inden man havde bevilget Skatteloven, men dette er virkelig et Argument, som

paa ingen Maade maa bruges. Man maa gjøre een af de to Ting først: vi maae efter min Mening, bestemme, hvad der er nødvendigt til vore Udgifter og derefter indrette vor Skattelov — og det vil jo sees af den Betænkning, som foreligger, at der hersker meget forskellige Meninger om, hvorledes Staten skal være, hvor stor den skal være, og om den overhovedet skal ydes — eller ogsaa maae vi paa Finantsloven kræve, hvad vi ansee for rigtigt og nødvendigt at bevillige, og dække disse Krav af Activerne, hvad der sikkert nok vil gjøre et Hul i Activerne, som maae udfyldes her paa anden Maade, hvis den Eventualitet ikke indtræder, at de vestindiske Penge komme. Jeg skal derfor bestemt tilbagevise den Yttring, at det Middel, som vi have anvist, er intet Middel, og jeg troer derfor, at den ærede Ordførers Anskuelse ikke holder Stik. Jeg maa endnu trætte med et Par Bemærkninger for at vise, hvor Lidet det nytter at troe, at vi kunne kjøbe et Panterskib under en Krig. Vi ere gaaede ind paa at kjøbe Geværer ikke alene, hvad der er nødvendigt til Hærens siebliffelige Dvelse, men ogsaa til at have i Reser ve, og vi have bevilliget Krigsministeren en stor Deel af, hvad han forlangte til Klæder, Kanoner, Støpler osv., netop fordi vi have indseet, at det ikke kan hjælpe at ville anskaffe dem, naar Krigen staaer for Døren. Naar man overhovedet har bestemt sig til ikke at ligge for Lud og koldt Vand, men at gjøre store Kraftanstrengelser for selv at forsvare sig, maa man forberede sig, thi Krigen kommer ikke den Dag, man venter det; den kan komme meget tidligere. Jeg skal derfor hævde, at det er en stor Fordeel for Forsvarerne af Forslagene under Nr. 34 og 35, at de ikke sige, at Krigen kan komme om 5 Aar, men derimod, at den lige saa godt kan komme om 1, og at vi til den Tid skulle være færdige med, hvad der er nødvendigt; og Enhver maa jo indrømme, at det er langt bedre at kjøbe et stort Skib og have det færdigt, end at have et stort Skib stikkende paa Spanterne (Afbrydelse af N. Hage). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts